

ΤΟΥ **Δημήτρη Μπλάνα**

Η 3η Συνδιάσκεψη έρχεται εν μέσω του καταστροφικού μνημονίου του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και εκτεταμένων κινητοποιήσεων από ένα ευρύ κοινωνικό φάσμα, εργατική τάξη και μισθωτή εργασία, νέα στρώματα εργαζομένων με «μπλοκάκια», μικρομεσαία στρώματα, αγρότες. Η καπιταλιστική απάντηση στην κρίση επιταχύνει τη διάρρηξη κοινωνικών συμμαχιών και τη συγκέντρωση του κεφαλαίου, διαλύοντας τα μικρομεσαία στρώματα, ενώ ασφαλιστικό και φορολογικό πολλαπλασιάζουν τις επιπτώσεις.

Την ώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσιάζει τις συντάξεις πείνας με 20 χρόνια δουλειάς ως ταξική επιβολή στους πλούσιους, κλείνει το μάτι σε ΤΕΕ και ΔΣΑ διαπραγματευόμενος ανώτερο πλαφόν για τους πλούσιους. Η κυβέρνηση προωθεί την συγκέντρωση της αγροτικής γης μέσω της διαχείρισης χρεών και επιδοτήσεων, ετοιμάζει νέες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις και ξεπουλάει τη δημόσια περιουσία. Ενισχύει τον κοινωνικό αυτοματισμό, μαζί με τα «κανάλια της διαπλοκής», μιλώντας για «εξέγερση της γραβάτας» σαν αντίστροφο πειστήριο “αριστερής” πολιτικής.

Για τα λαϊκά στρώματα η έκβαση των κινητοποιήσεων είναι πολλαπλά σημαντική. Παρά την πολιτική κρίση, όπως και σε όλη την περίοδο των μνημονίων, η μετατόπιση δεν είναι αυτόματη. Η δυναμική των αγώνων θα κριθεί στο έδαφος της ηγεμονίας στο κίνημα. Εάν επικρατήσει η κατεύθυνση ΣΥΡΙΖΑ - κεφαλαίου, δηλαδή ο καπιταλιστικός μονόδρομος διαχείρισης της φτώχειας, χέρι - χέρι με τον κατακερματισμό και τον αυτοματισμό, θα οδηγήσει τα λαϊκά στρώματα σε μεγαλύτερη υποχώρηση. Για να νικήσουν οι εργαζόμενοι πρέπει να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Μακριά από τις επιδιώξεις της γραφειοκρατίας, του σάπιου πολιτικού προσωπικού και τους «λύκους με προβιά» ναζιστές. Επιβάλλεται η ενότητα στον αγώνα της εργατικής τάξης με λαϊκά στρώματα σε ένα ενιαίο μέτωπο με εργατική ηγεμονία. Και περισσότερο από ποτέ, οι μισθωτοί, τμήματα της αυτοαπασχολούμενης αγροτιάς, η άνεργη νεολαία, οι μισθωτοί με μπλοκάκι μπροστά στα

διαχειριστικά αδιέξοδα και την υποταγή στις επιλογές του κεφαλαίου, να 'ρθουν σε ρήξη με τις πολιτικές «φιλολαϊκής» συν-διαχείρισης της κρίσης και του καπιταλισμού.

Σε αυτό έρχεται να απαντήσει η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και κυρίως στη δυνατότητα να αποτελέσει στο κίνημα τη δύναμη εκείνη που θα συμβάλει σε ένα μέτωπο ρήξης με τις επιλογές κεφαλαίου-ΕΕ. Σε αυτή την κατεύθυνση το πρόγραμμα στοχεύει στον πυρήνα της αστικής στρατηγικής και συνδέει τον αμυντικό αγώνα απέναντι στα μνημόνια, με την αντεπίθεση για την επανάκτηση κοινωνικών δικαιωμάτων και πρόσβαση σε εργασία με δικαιώματα, την προϋπόθεση της εξόδου από ΕΕ και ευρώ, τη διαγραφή του χρέους και την προστασία του εισοδήματος, τον κοινωνικό έλεγχο στην παραγωγή. Οι θέσεις της Συνδιάσκεψης προωθούν την απάντηση στο ηττημένο σχέδιο της διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ και της ταξικής συνθηκολόγησης του ΚΚΕ. Βάζουν τους πολιτικούς στόχους της περιόδου, κεντρικά τη συντριβή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, των μνημονιακών πολιτικών εφεδρειών και των μνημονίων παλιών και νέων και τη ρήξη με τον καπιταλιστικό μονόδρομο.

Ωστόσο, σήμερα, παρά τους αγώνες, βρισκόμαστε πίσω από το στόχο. Προϋπόθεση είναι η οργάνωση του λαού και των οργάνων του, που θα συγκροτήσει ένα μέτωπο-τομή στο εργατικό και λαϊκό κίνημα απέναντι στο κεφάλαιο και τις κυρίαρχες επιλογές. Η πρόταση αυτή σωστά απευθύνεται στις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, του ΚΚΕ και της ΛΑΕ, με προϋπόθεση όμως την ρήξη με τις αυταπάτες του κυβερνητικού συνδικαλισμού και της γραφειοκρατίας, του κοινοβουλευτισμού και του εύκολου δρόμου. Είναι κρίσιμο στοίχημα για το κίνημα και την Αριστερά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να βαδίσει στην κατεύθυνση αυτή, χωρίς παλινωδίες, ανταγωνισμούς και εξαιρέσεις.

Για τη διευκόλυνση αυτής της τομής και την ανάπτυξη δυνάμεων, αποσαφηνίζονται και προωθούνται τα χαρακτηριστικά του αντικαπιταλιστικού μετώπου σε σύγκρουση με κεφάλαιο και ΕΕ, χωρίς όμως να υποτιμούνται οι δυσκολίες που σχετίζονται και με την ήττα ρευμάτων της Αριστεράς, του κυβερνητισμού και του εύκολου δρόμου.

Για να συμβάλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο κίνημα πρέπει η ίδια να μετασχηματιστεί. Προωθείται η ενοποίηση σε στρατηγική και πρακτική, στο ξεπέρασμα των εξαιρέσεων και των ιεραρχήσεων στη δράση. Αποφασιστικά προωθείται η δημοκρατία των μελών και των οργανωμένων συλλογικοτήτων. Η ενιαία δράση είναι το ένα κρίσιμο στοιχείο για να πάει μπροστά. Το καθοριστικό θα είναι η ενίσχυση του εργατολαϊκού χαρακτήρα και η ανάπτυξή της με την ένταξη ρευμάτων και αγωνιστών στη βάση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, σε ρήξη με τον «αριστερό κυβερνητισμό», αλλά με την εξουσία του οργανωμένου λαού.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ στις 7/2/2016

Πηγή: **aristerisispeirosi.gr**